

ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΤΗΣ ΓΕΥΣΕΩΣ

ΟΙ ΙΧΘΥΟΦΑΓΟΙ ΚΑΙ Η ΤΡΕΛΛΕΣ ΤΟΥΣ

Είνε οί Ιχθυοφάγοι; Ἡ πέντε κατηγορίες τῶν Ιχθυοφάγων. Ὁ καννιβαλισμός τῶν ψαριῶν. Οἱ κίτρινοι θυοφάγοι. Ἡ ψυχὴ τῶν ζῶν. Τὸ «Τοτέμ» τῶν Ιθαγενῶν τῆς Αὐστραλίας. Ἡ τραγωδία τοῦ Ιχθυοφάγου. Οἱ Ιχθυοφάγοι τῆς Εὐρώπης, κλπ. κλπ.

ΟΙ Ιχθυοφάγοι! Μὴ σὰς φαίνεται παράξενο αὐτὸ τὸ ὄνομα. Ἔτσι τοὺς λένε. Ἔτσι εἶνε γνωστοὶ στὴν ἱστορία καὶ στὴν ἐπιστήμη. Πρόκειται γιὰ ἐκείνους ποὺ τρῶνε μόνο ψάρια, ποὺ τρέφονται ἀποκλειστικῶς μὲ ψάρια. Εἶνε δηλαδὴ κάτι σὰν τοὺς χορτοφάγους. Μὰ οἱ χορτοφάγοι εἶνε πειὰ πολὺ κοινοί, πολὺ γνωστοὶ καὶ πολὺ... ρεκλαμισδῶροι! Οἱ Ιχθυοφάγοι εἶνε πολὺ πιὸ μετριόφρονες, πολὺ πιὸ σοβροὶ καὶ πολὺ πιὸ ἠρωτότυποι. Ὁ Ἀμερικανὸς καθηγητὴς Πέτερ Ἐμερσον τοὺς χωρίζει σὲ πέντε ἀξιοπεριέργες κατηγορίες.

Ἡ πρώτη κατηγορία ἀνήκει στὴν κίτρινη φυλὴ. Τὴ βρίσκει κανεὶς ἰδίως στὴν Ἰαπωνία. Αὐτοὶ οἱ Ἰάπωνες Ιχθυοφάγοι εἶνε σήμερα παραπάνω ἀπὸ τριάντα χιλιάδες. Ἐνας καθηγητὴς ἀναφέρει πὼς εἶνε περίπου πενήντα χιλιάδες. Θαυμάσια λοιπὸν. Δὲν ἔχουμε κανένα λόγον ν' ἀμφισβάλωμεν. Ἐκεῖνο ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει εἶνε ἡ ζωὴ αὐτῶν τῶν κίτρινων Ιχθυοφάγων. Ὁ δόκτωρ Ἐμερσον μᾶς ἀποκαλύπτει ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶνε ἕνα εἶδος ἐκδικητῶν. Ἡ κατηγορία τους εἶνε μιὰ θρησκευτικὴ αἵρεσις, ποὺ ἔχει ὡς θάσι τὴν ἐξῆς ἀρχή: τί κάνουν τὰ ψάρια στὸ βυθὸ τῆς θαλάσσης; Ἀπλούστατα, ἡ ζωὴ τους χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸν πιὸ τερατώδη καὶ τὸν πιὸ ἀδυσώπητο καννιβαλισμό. Ὁ καννιβαλισμὸς εἶνε ὁ τρομερὸς νόμος τοῦ ὠκεανοῦ. Ἄν ζῆ ἕνα ψάρι, αὐτὸ σημαίνει πὼς ἐσκότωσε γιὰ νὰ ζήσει. Ἐσκότωσε ὀναριθμητὰ θύματά του γιὰ νὰ τὰ καταβροχθίσῃ καὶ νὰ συντηρηθῇ.

Κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης ποὺ τὴν στρώνει μ' ἕνα φαντασμαγορικὸ ἀσῆμι τὸ φεγγάρι, διεξάγεται ἀκατάπαυστα ἕνας τρομερὸς κι' ἐξοντωτικὸς πόλεμος. Ἐκεῖ πέρα δὲν ὑπάρχουν φιλίες, ὅπως δὲν ὑπάρχει συμπόνια καὶ συγγνώμη. Ἐκεῖ βασιλεύει ἡ πείνα καὶ ἡ ἀδυσώπητη ἀνάγκη τῆς ἱκανοποιήσεώς της. Ὅποιοι θέλει νὰ ζήσει, πρέπει νὰ καταβροχθίσῃ τὸν ἄλλο. Οἱ Ἰάπωνες λοιπὸν Ιχθυοφάγοι εἶνε οἱ ἐκδικηταὶ αὐτῶν τῶν δολοφόνων τῆς θαλάσσης. Τὸ ἀρνί, τὸ θῶδι, ὁ χοῖρος εἶνε τὰ πιὸ ἀθῶα πλάσματα τοῦ κόσμου. Τὰ σφάξιμό τους εἶνε συνεπῶς ἕνα ἀσυγχώρητο ἀμάρτημα. Τὸ ψάρι ὅμως εἶνε ὁ μεγαλύτερος κακοῦργος τοῦ σύμπαντος καὶ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς οἱ Ἰάπωνες ἐκδικηταὶ τὸ πιάνουν μὲ τὰ δίχτυα τους καὶ τὸ καταβροχθίζουν ἐπὶ τόπου, δίχως τύψεις.

* * *

Ἡ δευτέρα κατηγορία τῶν Ιχθυοφάγων ζῆ στὶς ὄχθες τῆς Κασπίας θαλάσσης, τοῦ Γιακάλ καὶ τῆς Τούνα - Τίνγκ. Αὐτοὶ οἱ Ιχθυοφάγοι δὲν εἶνε πολλοί, οὔτε πάλι εἶνε πολὺ ἔξυμνοι: εἶνε τρομερὰ προληπτικοί.

Βασικὸ δόγμα τῆς αἰρέσεώς τους εἶνε τὸ ἐξῆς: κάθε ζῶο ποὺ ἔχει ζεστὸ αἷμα ἔχει καὶ ψυχὴ. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ σκοτώνη κανεὶς τὰ ζῶα, γιὰ τὴν ψυχὴ τους, ὅπως βρίσκεται ξαφνικὰ ἐλεύθερη, προσπαθεῖ νὰ ἐνσαρκωθῇ ἄλλοῦ, ἀπὸ ἕνα ἀκατανίκητο ἔνστικτο. Μπορεῖ ἐπομένως νὰ τρυπώσῃ στὰ σπλάχνα μιὰς γυναίκας ποὺ βρίσκεται σ' ἐνδιαφέρουσα κυτάσταισι καὶ νὰ γίνῃ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ ποὺ πρόκειται νάρθῃ στὸν κόσμο. Ξέρετε τώρα τί θὰ συμβῆ; Αὐτὸ τὸ παιδί θὰ γίνῃ ἕνας μεγάλος κακοῦργος, γιὰ τὴν οἱ κακοῦργοι εἶνε ἄνθρωποι μὲ ψυχὴ ζῶου. Συνεπῶς δὲν πρέπει κανεὶς νὰ σκοτώνη τὰ ζῶα ποὺ ἔχουν ζεστὸ αἷμα. Ἀντιθέτως τώρα, τὰ ζῶα ποὺ ἔχουν κρῦο αἷμα, εἶνε ἄψυχα. Κι' ἔτσι, αὐτὰ μπορεῖ κανεὶς νὰ τὰ σκοτώσῃ δίχως ν' ἀμάρτησῃ. Οἱ Ιχθυοφάγοι λοιπὸν τῆς δευτέρας κατηγορίας μας δὲν τρῶνε μόνο τὰ ψάρια, ἀλλὰ καὶ κάθε εἶδους ἔρπετο. Τὸ περίεργο δὲ εἶνε ὅτι ἀπεχθάνονται σὲ ἀπίστευτο βαθμὸν τὰ... χόρτα! Τὰ χόρτα γι' αὐτοὺς εἶνε ἰερά, ὅπως ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ φλόγα. Τὸ σχῆμα τους εἶνε «ὑπερήφανο καὶ εὐγενικό» γιὰ τὴν κάτω ὑπὸ τὴ γῆ ὑψώνεται πρὸς τὸν οὐρανὸ, πρὸς τὸν Θεό. Γι' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ τὰ θίγῃ κανεὶς. Εἶνε ἀξιοσέβα-

στα!

Ὁ τρίτος τύπος τῶν Ιχθυοφάγων ἀποτελεῖται ἀπὸ μερικὲς φυλὲς ἀγρίων τῆς Αὐστραλίας. Εἶνε γνωστὸ τὸ δόγμα τοῦ «Τοτέμ».

«Τοτέμ» γιὰ ἕνα ἀγριο εἶνε ἕνα ζῶο (ἢ κι' ἕνα φυτὸ) ποὺ ἔχει μαγικὲς ἢ θεϊκὲς ιδιότητες. Μερικὲς φυλὲς τῆς Ἀφρικῆς ἔχουν ὡς «τοτέμ» τὸν ἵπποπόταμο. Ἄλλες πάλι ἕνα εἶδος γιγαντιαίας μπανάνας. Μιὰ φυλὴ ἐπίσης τῆς Ἰάβας ἔχει ὡς «τοτέμ» τὴν κίτρινη ἔχιδνα. Ὅταν λοιπὸν οἱ Ιθαγενεὶς αὐτῶν τῶν φυλῶν καταβροχθίζουν τὸ ζῶο ἢ τὸ φυτὸ ποὺ εἶνε γι' αὐτοὺς «τοτέμ» πιστεύουν ὅτι ἀποκτοῦν ἔτσι τὶς μαγικὲς ἢ τὶς θεϊκὲς ιδιότητές του. Γι' αὐτὸ, παραδείγματος χάριν, μερικὲς φυλὲς τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς, ποὺ βρίσκονται σὲ διαρκὴ πόλεμο μ' ἄλλες φυλὲς καὶ συνεπῶς θεωροῦν ὡς τὸ μεγαλύτερο προτέρημα τὴν ταχύτητα στὸ τρέξιμο, καταβροχθίζουν στρουθοκαμήλους. Περιττὸ ν' ἀναφέρῃ κανεὶς πὼς ἡ στρουθοκαμήλος «τρέχει σὰν τὸν ἄνεμο».

Γιὰ τοὺς Ιχθυοφάγους τῆς Αὐστραλίας τὸ ψάρι εἶνε «τοτέμ». Θαυμάζουν τὸν καννιβαλισμὸν του, τὴν ἀμείλικτη σκληρότητά του, τὸ θάρρος του καὶ τὴν πονηριά του καὶ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς καταβροχθίζουν ὅσα μποροῦν περισσότερα ψάρια.

Τὸ τραγικὸ ὅμως εἶνε, ὅπως ἀναφέρει ὁ Ἀγγλος καθηγητὴς Στήφιλντ, ὅτι τὸ ψάρι δὲν τοῖφει ἐπαρκῶς τὸν ἄνθρωπο. Κάνει τοὺς ἰστούς του πολὺ λίγο ἀνθεκτικὸς καὶ ἰον γερνάει πολὺ πρόωρα. Οἱ μεγάλοι Ιχθυοφάγοι γερνοῦν στὰ τριάντα χρόνια. Καὶ τὸ «πορτραῖτο» τοῦ Ιχθυοφάγου, ὅπως μᾶς τὸ παρουσιάζει ὁ καθηγητὴς Στήφιλντ εἶνε τρεμ-

κτικό: «Τὰ κόκκαλα τοῦ προσώπου, γράφει, τετώνουν ἐδῶ κι' ἐκεῖ τὸ διαφανὲς καὶ στεγνὸ δέρμα, κάτω ἀπὸ τὸ ὁποῖο δὲν ὑπάρχει οὔτε ἴχνος κρέατος. Τὰ μάτια εἶνε δίχως λάμψιν, ὀλίγη, σὰν νεκρά. Τὸ σῶμα εἶνε καχεχτικὸ κι' οἱ περισσότεροι Ιχθυοφάγοι γίνονται καμπούρηδες. Ἐπίσης προσβάλλονται εὐκόλως ἀπὸ τρομερὲς ἀρρώστειες, ὅπως εἶνε ἡ φθίσις τῶν ὀστέων καὶ ἰδίως τῆς σπονδυλικῆς στήλης. Ὁ Ιχθυοφάγος κατὰ γενικὸ κανόνα χάνει τὴν θέλησίν του, εἶνε δειλὸς καὶ ἡλίθιος. Ἡ στείροτης φθάνει στὰ 80 ο)ο. Τὸ ρεκόρ τῆς μακροβιότητος τῶν Ιχθυοφάγων εἶνε τὰ πενήντα-πέντε χρόνια!»

* * *

Ἡ τετάρτη κατηγορία τῶν Ιχθυοφάγων εἶνε οἱ Ἴρμακ τοῦ Γάγγη. Αὐτοὶ εἶνε ὀλιγάριθμοι καί... τυφλοί. Οἱ Ἴνδοι αὐτοὶ λοιπὸν τρῶνε ψάρια καὶ μάλιστα τὰ σπλάχνα τῶν ψαριῶν, γιὰ τὴν πιστεύουν πὼς μ' αὐτόν, τὸν τρόπο θ' ἀνακτήσουν τὴν ὄρασί τους.

Τὸ περίεργο τώρα εἶνε ὅτι ἡ πρόληψις αὐτὴ εἶνε πανάρχαιη καὶ ὅτι κάποτε, στὰ παλιὰ χρόνια πέρασε ἀπὸ τὴν Ἀσία στὴν Εὐρώπην κι' ἔτσι κατὰ τὸν 18ο αἰῶνα εἶχαμε στὴ Ρωσία πολλὰς αἰρέσεις φανατικῶν Ιχθυοφάγων. Ἀπὸ ἐκεῖ δὲ σιγά-σιγά, διεδόθησαν σ' ὅλες τὶς χώρες τῆς Εὐρώπης. Ἡ Μεγάλῃ Αἰκατερίνη λοιπὸν, τὸ 1784 διέλυσε διὰ πυρός καὶ διὰ σιδήρου αὐτὲς τὶς αἰρέσεις τῶν Ιχθυοφάγων, σύμφωνα μὲ τὶς ὑποδείξεις τοῦ Γάλλου Ντιντερώ. Τὸν ἄλλο χρόνο, τὸ 1785, ὁ Πίτ ὁ νεώτερος κατεδίωξε σκληρὰ καὶ στὴν Ἀγγλία τοὺς Ιχθυοφάγους καὶ τὸν ἴδιο χρόνο ἡ Ἰσπανία ὑπέγραψε μὲ τὴ Γαλλία μιὰ περιφημὴ συνθήκη γιὰ τὴν «ὀλοσχερῆ ἐξόντωσι τῶν Ιχθυοφάγων». Ὁ μεγάλος Ἰσπανὸς ἱστορικὸς Μανουέλ Φερναντέζ Υ Γκουζάλες ἀναφέρει ὅτι: «οἱ Ιχθυοφάγοι φοροῦσαν ράσα, κρατοῦσαν μεγάλα λάβαρα κι' ἔκαναν τεράστιες διαδηλώσεις στὶς πόλεις, καλώντας τὸν κόσμο νὰ καταργήσῃ τὸ ψεῦδι καὶ τὸ κρέας καὶ νὰ τρῶν ἄλλο ψάρι. Οἱ Ιχθυοφάγοι αὐτοὶ ἐξωρίσθησαν μὲ τὴ βοήθεια τοῦ στρατοῦ ἀπ' ὅλες

(Συνέχεια στὴ σελίδα 45)

Μιὰ πιρόγα Ιχθυοφάγων τῆς Αὐστραλίας.

ΤΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΚΕΙΜΗΛΙΟ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 28)

της από υπάλληλος ενός «Τη - Ρουμ» είχε γίνει με την ωμορφιά της και το ταλέντο της μιά πασιγνωστή ηθοποιός. "Όταν όμως πέρασε ή μόδα της ξεχάσθηκε και πένανε δυστυχισμένη. "Όσο ποτέ δεν είχε πουλίσει αυτό το κόσμημα, στο οποίο σήμερα ή "Εβελιν χρωστούσε την εύτυχια.

Μα το μυστήριο αυτής της ιστορίας δεν άργησε να της το διαφωτίση ο Στέφαν Σμιθ.

Μιά μέρα της διηγήθηκε, όπως της είχε υποσχεθή, τη ζωή του. Αυτός ο άνθρωπος είχε αγαπήσει παράφορα τη μητέρα της τόν καιρό που εκείνη μεσουρανουσε στα θέατρα του Ιικαντιλλυ. Είχε ζήσει μάλιστα μαζί της αρκετό διάστημα και της είχε κάνει ένα σωρό δώρα μεταξύ τών οποίων κι' αυτό το μενταγιόν. Μά ή πλούσια οικογένειά του φοβούμενη μήπως καταστραφή ο Στέφαν από την γνωριμία εκείνης της ωμορφής ηθοποιού, της έδωσε ένα μεγάλο χρηματικό ποσό και την ανάγκασε να διακόψη τις σχέσεις των.

—Δεν ήξερα, ώμολόγησε ο Σμιθ στην "Εβελιν, ότι ή Μάρλεν μ' αγαπούσε τόσο πολύ ώστε να δεχθή να με διώξη από κοντά της, για να μη μ' αποκληρώσουν οι γονείς μου και μου καταστρέψη τη ζωή. Μά για να φυλάξη αυτό το μενταγιόν παρ' όλες τις δυστυχίες της αυτό φανερώνει ότι πάντα με θυμόταν και ότι εξακολουθούσε να με λατρεύη.

Καταλαβαίνετε τώρα την συγκίνησι μου, όταν άνεγνώρισα, ύστερα από είκοσι χρόνια αυτό το κόσμημα. "Εφυγε άμέσως από την καρδιά μου ή θλίπι που με βασάνιζε τόσο πολύ για το άοπλαχο διώξιμο της μητέρας σας. Τότε μόνο έξηγησα το φέροισμό της και μετανόησα που άγνόησα τη δυστυχία της. "Όσο για σας μπορείτε όπως σας είπα, να με θεωρήτε σαν πατέρα σας. Είσατε ακριβώς είκοσι χρόνων. Δεν με καταλαβαίνετε, λοιπόν, τί θέλω να σας πώ ;

Μά ή "Εβελιν πνιγόταν από τη συγκίνησι. Τότε της είχαν έρθει στο νοῦ τὰ λόγια της μητέρας της:

—Αυτό το μενταγιόν, παιδί μου, της είχε πεί, θα σε βοηθήσι, μιά μέρα να θρής τόν πατέρα σου!

Μά είχε ξεχάσει αυτά τὰ λόγια της από την τραγική της δυστυχία. Η τύχη όμως την είχε βοηθήσει. Και τώρα θρσκονταν στην άγκαλιά του ίδιου του πατέρα της που είκοσι χρόνια δεν τόν είχε γνωρίσει !

ENTBIN ΝΤΟΥΛΕ·Υ'

ΕΝΤΟΥΑΡΝΤ ΡΟΜΠΙΝΣΟΝ: Ο ΕΚΔΙΚΗΤΗΣ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 20)

έπιστεψε. Και έφυγε από εκείνο το σπίτι αφήνοντάς μας στο έλεος του Θεού.

Η μητέρα μου για να μ' αναθρέψη πάλεψε σκληρά με την δυστυχία. Αναγκάσθηκε να κάνει όλα τὰ επαγγέλματα, να μπει πολλές φορές νηστική, να δεχθή να ξευτελισθή από τούς άντρες. "Όλοι είχαν πέσει άπάνω της να την κατασπαράξουν σαν τὰ πεινασμένα κοράκια. "Ετσι ή ωμορφή μητέρα μου κατήντησε ένα ζαρωμένο και δυστυχισμένο πλάσμα, τόσο πανάθλιο που συχνά τόν κανείς να τόν κυττάξη.

Σέ ηλικία δεκαπέντε χρόνων έμεινα έντελώς έρημος στον κόσμο. Μά δεν φοβόμουν τη ζωή, γιατί είχα γνωρίσει τις άναποδιές της. Και ρίχθηκα στη βιοπάλη. Μά όταν είχα καιρό έγραφα ζωμορφα ποιήματα, έφτιαχνα περίφημες ιστορίες που τις δημοσίευα κατόπιν με ψευδώνυμο. "Ετσι δεν άργησα να γίνω γνωστός στον καλλιτεχνικό κόσμο. Κάποιος πλούσιος φίλος μου μου πρότεινε να γραφτώ στη δραματική σχολή, γιατί έβλεπε ότι είχα ταλέντο. Δέχθηκα αυτήν την πρότασί του. "Υστερα δέ από δεκαοχτώ μήνες έβγήκα τέλειος ηθοποιός. Μά ή άναποδιά με κατεδίωκε. "Ετσι αναγκάσθηκε να γίνω «κλόουν», τοιχοκολλητής, «νούμερο» ενός λαϊκού ίπποδρομιού και τέλος ο «άνθρωπος που δέχεται ραπίσματα»! Ναι, ένας θεατρώνης με είχε «άγκαζάρει» για να διασκεδάξη τούς θεατάς του με αυτόν τόν φρικτό τρόπο. Με πέντε νομίσματα κάθε άνθρωπος κι' ο πιό δυνατός θα μπορούσε να μου δώση δυο γερά χαστούκια!

Και είχα συνηθίσει τόσο τόν ξύλο, ώστε είχα παύσει πειά να πονώ και να κλαίω.

"Όσο ποτέ δεν είχα ξεχάσει ότι ήμουν ηθοποιός. Κατώρθωσα να έρθω στην "Αμερική και να προσληφθώ στον κινηματογράφο. "Ετσι «γύρισα» τόν «Δήμιο», τόν «Δέν είμαι έγω ο ένοχος», τόν «"Όλη ή πόλις μιλάει» και ένα πλήθος άλλα έργα. "Ετσι έγινα πλούσιος, πολύ πούσιος και μπόρεσα να πατήσω σαν τὰ σκουλήκια τούς ανθρώπους που είχαν κάνει μαρτυρική τη ζωή της μητέρας μου και τη ζωή τη δική μου».

Κι' ο "Εντουαρντ Ρόμπινσον έσφιξε τις γροθιές του με μιά έκφρασι άπεριγράπτου μίσους. Και τότε μόνο κατάλαβα ότι αυτός ο «άστéρας» υπέφερε τόσο πολύ στη ζωή του, ώστε κατήντησε να μισή όλον τόν κόσμο.

ΑΝΤΡΕ ΜΩΖΕ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΜΕ ΤΗ ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 31)

ρα με τη μέρα ή Κέλλυ άπομακρυνόταν από αυτόν κι' ότι πολύ γρηγορα θα βρίσκονταν στη δύσκολη θέση να υπερασπισή τόν ονομά του.

Και της τόν δήλωσε χωρίς πολλές ιστορίες:

—Τη μέρα που θα με θαρεβίης, προτιμώ να μου τόν πής και να χωρίσουμε παρά να με κάνης να μη μπορώ να κυττάσω κατάρματα τούς φίλους μου.

Κι' εκείνη τού τόν υποσχέθηκε. Μά ή Κέλλυ δεν κρατησε την υπόσχεσί της. Στην αρχή, άρχισε να διασκεδάξη με τόν άσωο φλέρετ τών άγνώστων. "Επειτα, για να γελάη, δεχόταν τις ερωτικές έξομολογήσεις των, τὰ σημειώματά τους και τέλος τὰ λουλούδια τους. Ο Βέρμουθ αναγκαζόταν να της κάμη τρομερές σκηνές ζηλοτυπίες στις οποίες όμως ή Κέλλυ δεν έδινε την παραμικρή σημασία.

Και, για να βοηθή ένα τέλος σ' αυτήν την ιστορία, στο χορό που είχαν πάει εκείνο τόν βράδυ, ή Κέλλυ ξεχάσε τόν σύζυγό της και άφωσιώθηκε στις φιλοφρονήσεις του Ντούγκ Ρίτοαρντ, ενός νέου φίλου της. Ο Βέρμουθ έπινε διαρκώς σαμπάνια για να ξεχνάη τις θλίψεις του. Και ξαφνικά, μεθυμένος πειά, όταν είδε τόν Ντούγκ να θγαίνη από τὰ όρια τις εύπρεπείας και να έρωτοτροπή με τη γυναίκα του, σαν τούς χαμάληδες τού λιμανιού, τού έσπασε τόν κεφάλι με τη μποτίλλια της σαμπάνιας. "Επειτα πήρε τη γυναίκα του και γύρισαν στο σπίτι τους, ενώ όλοι γελούσαν μ' αυτό τόν έπεισόδιο και για την ζήλεια τού άτυχου συζύγου της Κέλλυ.

Η μόνη λύσις λοιπόν ήταν να χωρίση. Να γλυτώση από αυτόν τόν σατανά με τη μορφή τού άγγέλου... Να θρή την ήσυχα του και την άξιοπρέπειά του.

Και χωρίσε.

Σήμερα ώστόσο άν δητε τόν μίστερ Βέρμουθ είνε άξιολύπητος. Τίποτε πειά δεν τόν εύχαριστή. Ούτε κι' αυτή ή έλευθερία του. Κι' ο λόγος είνε ότι είχε συνηθίσει αυτήν την «τρικυμιώδη» οικογενειακή ζωή με τούς θυμούς, τὰ παράπονα και τις τρυφερότητές της. Γι' αυτό είνε ένας άξιολύπητος άνθρωπος!... "Ενας ηθοποιός που τού στέρησαν τόν μοναδικό ρόλο του στην ίλαροτραγωδία της ζωής.

ΧΑΡΡΥ ΣΜΙΘ

ΟΙ ΙΧΘΥΟΦΑΓΟΙ ΚΑΙ Η ΤΡΕΛΛΕΣ ΤΟΥΣ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 30)

τις πόλεις της "Ισπανίας και άποκλεισθησαν σε περιοχές, όπου δεν θπήρασαν ψάρια. "Ετσι, οι αίρετικοί αυτοί, για να μη πεθάνουν της πείνας, αναγκάσθηκαν να έγκαταλείψουν τις άρχές τους και ν' άρχίσουν πάλι να τρώνε τόν κρέας και τὰ χόρτα».

Παρ' όλα αυτά πολλοί ίχθυοφάγοι έκαναν την εμφάνισί τους στο Παρίσι, κατά την έποχή της Κομμούνας, προσπαθώντας να πεισουν τόν κόσμο με κηρύγματα να εξαγνιασθή και να άκητέψη τρώνοντας μόνο ψάρια. Κανείς ώστόσο δεν ένώχλησε τούς Γάλλους αυτούς ίχθυοφάγους, που κατά θάθος δεν έκαναν τίποτε άλλο παρά να διασκεδάζουν τούς Παρισινούς. "Ενας από αυτούς μάλιστα κατέληξε να παρουσιασθή ως «νούμερο» σ' ένα «καφέ - κινσέρ». "Εναν άλλο πάλι μάς παρουσιάζει με τόν πιό κωμικό τρόπο ο "Οκτάβ Μιρμπώ σ' ένα από τὰ πιό συναρπαστικά διηγήματά του.

Δεν μάς μένει τώρα να μιλήσουμε παρά για τόν πέμμιτο τύπο τών ίχθυοφάγων. Μά μπορούμε θαυμάσια να τόν έξηγήσουμε μόνο με δυο λέξεις.

Είνε ο τύπος τού ίχθυοφάγου... από ανάγκη. Τέτοιοι δέ ίχθυοφάγοι, όπως ξέρετε, είνε οι "Εσκιμώοι.

ΑΛΝΤΟ ΜΠΙΑΝΚΟ

ΤΟ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 24)

χείλη, δείπνησε ήσυχα μαζί της και κατόπιν, όταν πήγαν στο σαλόνι, έβγαλε από την τσέπη του ένα κολλιέ από ρόδινα μαργαριτάρια και τόν πέρασε στο λαιμό της.

Η Λιλίαν σάστισε. Μά τί είχε πάθει ο άνδρας της;

—Τόν άγόρασα από εκείνον τόν φίλο μου... της έξηγησε ο "Εντουαρντ. "Ηθελα να τού δείξω ότι ή γυναίκα μου δεν έχει καμμία ανάγκη να φοράη ψεύτικα κοσμήματα!...

Και την άγκάλιασε με τρυφερότητα.

Μά την άλλη ήμέρα, όταν ή Λιλίαν άνοιξε τυχαία ένα συρτάρι τού γραφείου του, θρήκε μέσα τόν «ψεύτικο» μαργαριτάρι τού Ροζέ. Και τότε κατάλαβε την «εκδίκησι» τού "Εντουαρντ. Με τόν ψέμα που της είχε πεί, την είχε κάνει να άηδιάση τόν φίλο της. Συγχρόνως, είχε κερδίσει πάλι την άγάπη της!

Η Λιλίαν χαμογέλασε με την έξυπνάδα του κι' από τότε δεν τού ξανάκανε πειά καμμία άπιστία.

ΝΤΑΝΙΕΛ ΡΟΣ